

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi methodo Libellvs Avreus

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

De dolore peccati, & damno ab eodem peccato illato. Caput primu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48891)

*Quæ Dei
seruo fa-
cienda sint
vt animæ
stragem
reparet.*

hoc vt rectè disponatur. In primis ergo statim occupari debet, vt malū omne extirpet quod in anima sua est, nempe peccata: vt, cum aliquod Deo præstare cupit obsequium, nihil in eo sit, quod tantæ maiestatis oculos offendat. Hoc autem peracto, animam suam adornare debet habitib⁹ ac virtutibus, quibus in suo obsequio gratior apud illum videatur. De his ergo in hac secunda parte agetur, & primis duobus capitibus duo tractabuntur ad peccatorū extirpationem, deinde septem posterioribus capitibus alia tradentur, quibus tanquam muliebri mundo debet anima adornari. Ante singula autem capita præmittentur breuissima illorum summaria.

CAPVT I.

*De vero dolore peccati, qui in primis
requiritur ad reparandam animæ
stragem, & de damno multiplici
quod prouenit ex peccato.*

Qui

Qui tātum dominum tam gra- *Quid eī*
 uibus, veluti prodicionibus *qui Deo*
 ostendit, & nunc illi seruire *seruire cu-*
 cupit, æquum est vt initio sibi igno- *piat primò*
 sci procuret, atque ad id eo modo tē- *agendum.*
 dat, qui facilius ipsum in domini
 sui gratiam & amicitiam restituat.
 Ne autem incedamus tanquam des-
 perantes, aut opinantes nos non pos-
 se inuenire remedium, quod exige-
 ret tāta nostra malitia, prouidit no-
 bis diuina illa maiestas, semper desi-
 derans, quod nobis vtile est, de facili
 remedio, nempe vt nobis doleat de
 prodicionibus & offensis, quas pec-
 cando commisimus, & quā cito hūc
 dolorem intimo corde habuerimus,
 statim mala nostra ante illius ocu-
 los obliuioni tradentur. Tanta est
 peccati malitia, vt ad eius deletionē
 ex se non sufficiāt dolor aut lachry-
 mę etiam omniū qui in mundo sunt,
 quanto minus dolor ac lachrymę v-
 niustantum hominis. Verūm tanta
 est Domini nostri clementia, vt con-
 tentus sit dummodo vnumquemque
 ex sincero, corde poeniteat suorum
 deli-

*Peccati
damna.*

delictorum: quicquid autem reli-
quum est ad completum remedium,
supplet ipse ex parte sua, nempe tri-
buendo gratiam suam, quam certò
tribuit his qui se ipsi exhibent mo-
rigeros. Sanè iustum est, vt de pec-
cato doleamus, nemo enim est
quem naturaliter non poeniteat se
aliquid perpetrasse, vnde ipsi ma-
lum contingere potest, aut bonum
aliquod deperdi. Peccatum efficit
vt bonum infinitum, quod est Deus,
nobis perdatur: efficit vt pereat
nobis gratia, in qua consistunt cun-
ctæ nostræ diuitiæ, efficit nos dia-
boli seruos, Dei que inimicos, effi-
cit vt qui in illo moritur, perpetuò
priuatus sit, hæreditate regni cœlo-
rum, sepultus in speluncis inferna-
libus. Et iustè sanè tantum mali de-
betur ei qui offendit, & peccando
proditionem committit contra su-
preum Deum, qui mori voluit vt
vitam nobis tribueret. Tanto nos
afficit malo peccatum, quantum
cognoscere poterit, etiam nihil le-
gens, qui illud multis diebus ex ani-

mq

modofleuerit : & quantum non percipiet, etiam fi legat, qui illud non defleuit. Ob id ergo, & quia varij libri paffim hoc argumentum latè continent, breuibz hic pertranfeo. Debet noster dolor multo longior effe quam verba quauis poffint exprimere, cum adeò bonus fit dominus noster quem offendimus, adeoque dignus vt illi feruiatur, & nunquam offendatur, cuius offensa & ira fuper omnia nos pungere debent, cuius voluntas & bonitas fuper omnia nos mouere debet, ad delenda fletibus noftra mala, vt illis deletis, maiestas illa gratum à nobis fufcipiat obfequium. Et ad hunc finē qui nos ad flet⁹ mouere debet, poteft nos iuuare fecundum documētum.

Modus autem hunc dolorem acquirendi, vt ante procedatur, fi cor durum inueniatur, eft, vt repræfentando animæ noftræ malum quod ex peccato prouenit, de quo iam abundè dictum eft, compellamus noftrā voluntatem, vt velit illud non effe commiffum, velit Deum illo non fuiſſe

*Quomodo
dolor de
peccatis
acquiren-
dus fit.*

72 SECUNDAE PARTIS.

fuisse offensum. Et hunc voluntatis actum curemus frequenter producere, nunc in genere de omni peccato, nunc ab vna peccati specie in aliam discurrendo, idque maximo quo possumus ad poenam conatu, etiam si interdum videmur sensibilem non habere dolorem: talis enim non est in manu nostra, imò nec necessarius est, etiam si sanctus sit, quē Deus, in cuius manu est illum tribuere, dabit nobis: si frequenter, vt dixi, assumimus illum quem nancisci possumus. Et in hoc dolore debet, vt minimū, vno aut altero mense versari, qui rectē incipit Deo seruire.

*Quamdiu
in hoc cō-
gritionis
exercitio
versandū
sit.*

CAPVT II.

De eo quod requiritur ad stragem & malas animæ consuetudines abigēdas, nempe de nostri ipsorum odio: & primum quo modo se quisque odire debet, addito exemplo: secundo quare se odire debeat: & tertio quo modo hoc odium simul stare possit charitate.

Secun-